Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (pritožbeni senat)

19. junij 2015 *

„Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Nepristranskost Sodišča za uslužbence — Predlog za izločitev sodnika — Prerazporeditev — Interes službe — Pravilo ujemanja med nazivom in delovnim mestom — Člen 7(1) Statuta — Disciplinski postopek — Pravica do obrambe“

V zadevi T-88/13 P,

zaradi pritožbe zoper sodbo Sodišča za uslužbence Evropske unije (tretji senat) z dne 5. decembra 2012, Z/Sodišče Evropske unije (F-88/09 in F-48/10, ZOdl. JU, EU:F:2012:171), s katero se predlaga razveljavitev te sodbe,

Z, stanujoča v Luxembourgu (Luksemburg), ki jo zastopa F. Rollinger, odvetnik,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Sodišče Evropske unije, ki ga zastopa A. Placco, agent,

tožena stranka na prvi stopnji,

SPLOŠNO SODIŠČE (pritožbeni senat),

v sestavi M. Jaeger, predsednik, H. Kanninen (poročevalec) in D. Gratsias, sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

izreka naslednjo

Sodbo [1]

1 Pritožnica s pritožbo na podlagi člena 9 Priloge I k Statutu Sodišča Evropske unije predlaga razveljavitev sodbe Sodišča za uslužbence Evropske unije (tretji senat) z dne 5. decembra 2012, Z/Sodišče Evropske unije (F-88/09 in F-48/10, ZOdl. JU, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:F:2012:171), s katero je to zavrnilo njeno tožbo zaradi razglasitve ničnosti odločb Sodišča Evropske unije z dne 18. decembra 2008 o njeni prerazporeditvi in z dne 10. julija 2009, s katero ji je bila izrečena sankcija v obliki pisnega opozorila.

* Jezik postopka: francoščina.

1 — Navedene so le točke zadevne sodbe, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

Dejansko stanje

2 Upoštevno dejansko stanje je v točkah od 23 do 66 izpodbijane sodbe navedeno tako:

„23 Tožeča stranka se je 1. septembra 2005 zaposlila kot uradnica na poskusnem delu in je bila od tega dne do 31. decembra 2008 kot pravnica lingvistka razporejena v enega od prevajalskih oddelkov generalnega direktorata (GD) za prevajanje pri Sodišču. V razred je bila razporejena 1. junija 2006.

24 Decembra 2005 se je kot pravnica lingvistka v istem prevajalskem oddelku in v isti skupini kot tožeča stranka zaposlila X, in sicer kot pogodbena pomožna uslužbenka. X je soproga W, ki je bil pozneje imenovan za svetovalca sodnega tajnika Sodišča.

25 Tožeča stranka je bila zadolžena za pregled dela prevodov, ki jih je opravila X. Pri tem je po svojem zatrjevanju hitro ugotovila, da so prevodi X slabe kakovosti ter da ne spoštuje navodil in rokov.

26 Tožeča stranka trdi, da je večkrat tako sama kot nekateri njeni sodelavci, tudi vodja skupine, opozorila vodjo oddelka Y o domnevni nesposobnosti X. Tožeča stranka trdi, da je vodja oddelka sistematično ignoriral kritike o delu X, kar je bila po njenem mnenju posledica dolgoletnega prijateljstva z X. Poleg tega naj bi se njen poklicni položaj v oddelku poslabšal, potem ko je vodjo oddelka opozorila na nezadostnost storitev X. Sodišče izpodbija to različico dejanskega stanja, zlasti obstoj kakršnega koli ugodnega obravnavanja X in nedejavnosti nadrejenih tožeče stranke.

27 Aprila 2006 naj bi neki dogodek utrdil prepričanje tožeče stranke, da je bila X ugodno obravnavana v oddelku. Ko je namreč tožeča stranka ugotovila, da je prevod X nepopoln, in zahtevala, naj ga dopolni, je X nov dokument poslala tajništvu z navedbo „delo opravljeno,“ čeprav bi ga morala v skladu z notranjimi pravili službe vrniti tožeči stranki v ponovni pregled. Tožeča stranka je nato o tem dogodku obvestila Y in zahtevala, naj se zoper X odločno ukrepa, kar pa je Y zavrnil.

28 Tožeča stranka se je pri direktorju oddelka pritožila zoper ravnanje vodje oddelka, ki je bilo po njenem mnenju „neprimerno in sovražno.“

29 Po mnenju Sodišča je direktor na sestanku 10. decembra 2006 pojasnil tožeči stranki, zakaj je bila X zaposlena. Tožeča stranka trdi, da je direktor na tem sestanku tudi priznal, da je imela X težave z odnosi z drugimi člani oddelka in da v preteklosti dvakrat ni bila uspešna na javnih natečajih Evropskega urada za izbor osebja (EPSO) za delovno mesto pravnik lingvist na Sodišču. Sodišče izpodbija resničnost navedb, ki jih tožeča stranka pripisuje svojemu nekdanjemu direktorju.

30 Tožeča stranka je 14. maja 2007 našla napake v prevodu neke sodbe Sodišča, ki jo je prevedla X. O tem je obvestila Y, vodjo oddelka.

31 Tožeča stranka se je 25. maja 2007 v okviru ocenjevalnega obdobja 2006 srečala z generalnim direktorjem GD za prevajanje kot ocenjevalem na prvi stopnji. Po zatrjevanju tožeče stranke mu je povedala za težave, ki jih je imela, ker je vodja oddelka Y prednostno obravnaval enega od članov njene skupine, vendar pri tem ni poimensko navedla X. Tožeča stranka trdi, da je bil generalni direktor takoj zgrožen in je predlagal izvedbo notranje revizije, da bi se ugotovilo, ali je bila prijava osebe, ki jo je ta prijavila, na delovno mesto pravnika lingvista prednostno obravnavana. Po zatrjevanju tožeče stranke ji je generalni direktor, ko je izvedel, da gre za X, soprogo svetovalca sodnega tajnika, predlagal, naj zamenja generalni direktorat. Sodišče izpodbija resničnost navedb, ki jih tožeča stranka pripisuje generalnemu direktorju.

32 Tožeča stranka trdi, da je nadrejene o prednostnem obravnavanju X s strani vodje oddelka obvestila z elektronskim sporočilom z dne 23. novembra 2007, z dopisom, poslanim ob ocenjevanju za leto 2007, in nazadnje z elektronskim sporočilom sodnemu tajniku Sodišča z dne 11. novembra 2008.

33 Medtem je vodja oddelka Y 10. julija 2008 sklenil, da tožečo stranko premesti v drugo skupino oddelka, ker naj bi se sprla z vodjo svoje skupine. Po zatrjevanju tožeče stranke bi bilo treba podvomiti o resničnosti tega razloga, ker je bil na eni strani navedeni vodja skupine tik pred premestitvijo v Svet Evropske unije in ker naj na drugi strani le-ta ne bi vedel za razloge, iz katerih bi bilo mogoče njegov odnos z njo opredeliti kot konflikten, dokler se sam ni posvetoval z vodjo oddelka. Kljub temu pa se tožeča stranka ni pritožila zoper ta sklep o zamenjavi skupine.

34 Tožeča stranka se je v začetku septembra 2008 obrnila na enega od svetovalcev za psihično nadlegovanje, ustanovljenih s [sporočilom sodnega tajnika Sodišča z dne 20. novembra 2006 o spoštovanju osebnega dostojanstva].

35 Tožeči stranki naj bi bilo novembra 2008 predlagano, da bi se njeni delovni dokumenti pošiljali elektronsko, in ne več fizično.

36 Tožeča stranka je 9. decembra 2008, ker je bilo po njenem mnenju psihično nadlegovanje vodje njenega oddelka pretirano, vsem članom oddelka poslala elektronsko sporočilo, ki ga je tožeča stranka predložila v francoski različici:

‚Dragi kolegi, tudi mene jutri ne bo več med vami in gre za dobro premišljeno odločitev, ki pa zahteva nekaj pojasnil za tiste, ki niso na tekočem, da ne bo zamere.

Kot ste večinoma lahko opazili, je odnos vodje enote do mene postal še posebej sovražen, včasih popolnoma nevljuden, in pri tej opredelitvi (njegovega obnašanja) sem zelo vljudna, ker sem opozarjala na to, da je njegova nesposobnost ločevanja družbenih in poklicnih odnosov zelo negativno vplivala na delovanje oddelka in delovne razmere revizorjev, ki so se pri svojem delu soočili z dolgoletnim znancem vodje oddelka, s katerim so bile sklenjene pogodbe začasnega uslužbenca za skoraj dve leti v naši službi.

Nisem edina, ki jo je ta položaj motil, ampak očitno sem bila edina, ki si je drznila jasno povedati, kar si misli o tem, zlasti da gre za izraz pomanjkanja spoštovanja do drugih sodelavcev v našem oddelku, ker se je ugodno obravnavanje znancev žal dogajalo na račun drugih, tistih, ki so sem prišli po opravljenem natečaju EPSO ali na podlagi lastnega znanja in sposobnosti, brez prijateljskih, družinskih in drugih vezi s Sodiščem.

Seveda je povračilo bilo in ostaja brutalno, kar se izraža v mojih delovnih razmerah. Kljub temu pa menim, da so vrednote, kot so poštenost, dostojnost in dostojanstvo, pomembnejše od denimo pol točke za napredovanje. Noben položaj ne dovoljuje nekomu, da druge obravnava nekorektno ali arogantno, zlasti iz povsem osebnih razlogov, o katerih lahko vsak od vas, ki ve za dogajanje v našem oddelku od decembra 2005 do junija 2007, presodi sam.

Dobra novica za tiste, ki so mi ponavljali, da se ničesar ne da storiti zoper osebe, ki se poznajo, in da se tukaj nič ne bo spremenilo, je, da se je veliko že spremenilo in se bo kmalu še bolj. Najboljši dokaz za to je, da se zdaj v našem oddelku zaposlujejo tisti, ki so uspešno opravili natečaj EPSO, ali tisti, glede katerih ni nobenega dvoma, da so bili zaposleni na podlagi njihove kakovosti, in ne denimo na podlagi tega, da se poznajo in koliko časa se poznajo.

Tistim, ki jim nič ne pokvari apetita, želim ‚dober tek‘!

[…]

P. S. Najlepše se zahvaljujem tistim, ki so glasovali zame na volitvah v [kadrovsko komisijo] (skoraj 350 glasov je zelo dober izid), in za elektronska sporočila in druge izraze podpore, ki sem jih prejela. Kljub vsemu gre za konstruktivno izkušnjo, ko tako številna skupina enako meni, da bi bilo treba veliko stvari spremeniti ne samo v našem oddelku, ampak tudi v instituciji. Zdaj so možnosti za uspeh precej boljše kot prej.‘

37 Tožeča stranka je istega dne v elektronskem sporočilu, ki ga je poslala novoimenovanemu direktorju, zadolženemu za njen oddelek, in v vednost generalnemu direktorju GD za prevajanje, zahtevala sestanek glede psihičnega nadlegovanja, ki ga je utrpela.

38 Tožeča stranka je 10. decembra 2008 poslala drugo elektronsko sporočilo […] vodji svojega oddelka Y ter vsem članom oddelka, ki ga je tožeča stranka predložila v francoskem prevodu:

‚Pozdravljeni,

Vaši nadrejeni so že dolgo v celoti seznanjeni z zadevo, [generalni direktor] pa je menil, da bi bilo treba o vprašanju pogodb z enim od vaših znancev opraviti notranjo revizijo Sodišča. Trenutno se ugotavlja, zakaj revizija v razumnem času ni bila opravljena in kdo je odgovoren za to malomarnost.

Grožnje meni ne spreminjajo dejstev in [novoimenovani direktor, zadolžen za oddelek,] je že predhodno sklenil, da bo posvetil ves potreben čas za pogovor o vašem nenavadnem obnašanju pri opravljanju vaših nalog, ker je nekdanji direktor […] to težavo zelo dolgo ignoriral, zdi pa se, da bo od zdaj drugače.‘

1. Odločba o prerazporeditvi z dne 18. decembra 2008

39 Prva posledica obeh poslanih elektronskih sporočil z dne 9. in 10. decembra 2008 vsem članom oddelka, v katerem je bila zaposlena tožeča stranka, je bila, da je sodni tajnik Sodišča kot organ, pristojen za imenovanja (v nadaljevanju: OPI), 18. decembra 2008 sprejel odločbo, s katero je prerazporedil delovno mesto tožeče stranke, ki je bila v skladu s členom 7(1) Kadrovskih predpisov [za uradnike Evropske unije] skupaj s svojim delovnim mestom 1. januarja 2009 prerazporejena v direktorat za knjižnico […]. V memorandumu o vročitvi odločbe je generalni direktor za osebje in finance Sodišča navedel, da je ‚razlog za to potreba po zagotovitvi dobrega delovanja vašega oddelka […], ki je bilo ogroženo zaradi elektronskih sporočil s hudimi obtožbami zoper vaše nadrejene, ki ste ju 9. in 10. decembra 2008 poslali vsem sodelavcem oddelka.‘

40 Tožeča stranka je 2. aprila 2009 vložila pritožbo na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov [za uradnike Evropske unije], s katero je predlagala razglasitev ničnosti odločbe z dne 18. decembra 2008 ter plačilo odškodnine za nepremoženjsko škodo v višini 30.000 EUR. […]

42 Odbor za pritožbe je z odločbo z dne 30. junija 2009, vročeno 13. julija 2009, zavrnil pritožbo z dne 2. aprila 2009.

2. Odločba o disciplinski sankciji z dne 10. julija 2009

43 Druga posledica elektronskih sporočil, poslanih 9. in 10. decembra 2008, je bila, da je GD za prevajanje 19. decembra 2008 sodnemu tajniku Sodišča kot OPI poslal dopis, s katerim je zahteval uvedbo disciplinskega postopka zoper tožečo stranko (v nadaljevanju: dopis v spisu) […]

44 Sodni tajnik Sodišča je z memorandumom z dne 12. januarja 2009 tožečo stranko obvestil o dopisu v spisu, h kateremu je priložil prevod obeh elektronskih sporočil z dne 9. in 10. decembra 2008 v francoščino, in jo na podlagi člena 3 Priloge IX h Kadrovskim predpisom [za uradnike Evropske unije] povabil na zaslišanje. Zadnjenavedeno se je zgodilo

28. januarja 2009 ob prisotnosti direktorja direktorata za človeške vire in upravljanje z osebjem GD za osebje in finance Sodišča, ki je bil zadolžen za pripravo zapisnika. Tožeča stranka je med zaslišanjem zahtevala, da lahko pisno predloži dodatne pripombe k prvotnim, ki jih bo dala po pripravi zapisnika, čemur je bilo ugodeno.

45 Tožeča stranka je 3. februarja 2009 prejela osnutek zapisnika zaslišanja z dne 28. januarja 2009 in 9. februarja istega leta OPI sporočila svoje prvotne pripombe na ta osnutek.

46 Tožeča stranka je 27. februarja 2009 poslala dodatne pripombe, v katerih je navedla, da je bil postopek zoper njo nepravilen.

47 Tožeča stranka je 12. marca 2009 prejela v podpis končno različico zapisnika zaslišanja. Dokument je vrnila nepodpisan in trdila, da ne odraža vseh njenih pripomb.

48 Sodni tajnik Sodišča je z memorandumom z dne 1. aprila 2009 obvestil tožečo stranko, da je zaradi nepravilnosti v zvezi s pošiljanjem elektronskih sporočil z dne 9. in 10. decembra 2008 sklenil, da uvede disciplinski postopek na podlagi člena 11 Priloge IX h Kadrovskim predpisom [za uradnike Evropske unije] ‚zaradi izreka kazni v obliki pisnega opozorila ali opomina brez posvetovanja z disciplinsko komisijo.‘ Pojasnil je tudi, da bo pred odločitvijo o opredelitvi ravnanja tožeče stranke in o morebitni sankciji na podlagi navedenega člena 11 opravljeno drugo zaslišanje.

49 Sodni tajnik Sodišča je tožečo stranko drugič zaslišal 8. maja 2009 […] […]

54 Sodnik tajnik Sodišča je 10. julija 2009 kot OPI sprejel odločbo, s katero je tožeči stranki izrekel sankcijo pisnega opozorila, ker je ‚v nasprotju s členom 12 Kadrovskih predpisov [za uradnike Evropske unije] škodovala ugledu svojega položaja, s tem da je vsem članom svojega oddelka poslala elektronski sporočili z dne 9. in 10. decembra 2008‘ (v nadaljevanju: sankcija z dne 10. julija 2009). […]

59 Tožeča stranka je z dopisom z dne 10. novembra 2009 vložila pritožbo zoper sankcijo z dne 10. julija 2009 v skladu s členom 90(2) Kadrovskih predpisov [za uradnike Evropske unije] […] […]

61 Tožeča stranka je bila 22. januarja 2010 […] povabljena na zaslišanje pred odborom, zadolženim za pritožbe 9. februarja 2010. […]

65 Tožeča stranka je v dopisu [odboru, zadolženemu za pritožbe] z dne 19. februarja 2010 navedla, da odbor, zadolžen za pritožbe, po njenem mnenju ni pristojen za odločanje o njeni pritožbi.

66 Odbor, zadolžen za pritožbe, je z odločbo z dne 10. marca 2010, vročeno 15. marca istega leta, zavrnil pritožbo zoper sankcijo z dne 10. julija 2009.“

Postopek na prvi stopnji […]

5 Pritožnica je s tožbo, ki jo je v sodnem tajništvu Sodišča za uslužbence vložila 22. junija 2010 in je bila vpisana pod številko F-48/10 (v nadaljevanju: tožba F-48/10), predlagala razglasitev ničnosti odločbe organa, pristojnega za imenovanja, z dne 10. julija 2009, s katero ji je bila izrečena sankcija pisnega opomina (v nadaljevanju: sankcija z dne 10. julija 2009), ter po potrebi odločbe o zavrnitvi pritožbe zoper to sankcijo, na drugi strani pa, naj se Sodišču naloži plačilo 50.000 EUR iz naslova povrnitve nepremoženjske škode.

6 Sodišče je v odgovoru med drugim predlagalo zavrnitev tožbe F-48/10.

[…]

11 Ob začetku obravnave 25. januarja 2012 je pritožnica vložila izrecen predlog za izločitev sodnika poročevalca, ki je po dopisu iz točke 7 zgoraj postal predsednik Sodišča za uslužbence in predsednik tretjega senata, torej sestave, ki sta ji bili dodeljeni obravnavani zadevi, zaradi videza pomanjkanja integritete, nepristranskosti in neodvisnosti. V tem predlogu je bilo med trditvami v zvezi s pristranskostjo sodnika poročevalca navedeno, da je le-ta kot predsednik Sodišča za uslužbence ohranil obstoj odbora, zadolženega za pritožbe, Sodišča za uslužbence, kar velja tudi za „tiste člane [navedenega] sodišča, ki so se strinjali, da postanejo člani navedenega odbora, s tem pa je bila njihova nepristranskost objektivno ogrožena.“

12 Sodišče za uslužbence je po vložitvi predloga pritožnice za izločitev na začetku obravnave prekinilo postopek.

13 Sodni tajnik Sodišča za uslužbence je predlog za izločitev z dopisom z dne 6. februarja 2012 poslal Sodišču, da bi podalo morebitne pripombe, ta pa je z dopisom, ki ga je sodno tajništvo Sodišča za uslužbence prejelo 17. februarja 2012, odgovorilo da nima pripomb in da presojo prepušča navedenemu sodišču. Predsednik drugega senata Sodišča za uslužbence je z obrazloženim sklepom z dne 29. marca 2012 zavrnil predlog za izločitev sodnika poročevalca in dveh sodnikov iz odbora, zadolženega za pritožbe, Sodišča za uslužbence.

14 Stranki sta bili z dopisom sodnega tajništva z dne 4. aprila 2012 povabljeni na novo obravnavo, ki je bila 10. maja 2012.

15 Sodišče za uslužbence (tretji senat) je 5. decembra 2012 razglasilo izpodbijano sodbo.

[…]

Izpodbijana sodba […]

Tožba F-48/10

28 Pritožnica je v podporo svojemu predlogu za razglasitev ničnosti navajala šest tožbenih razlogov, ki so se nanašali na, prvič, nepristojnost odbora, zadolženega za pritožbe, in nezakonitost člena 4 Sklepa Sodišča Evropske unije z dne 4. maja 2004 o izvajanju pooblastil, ki so s Kadrovskimi predpisi za uradnike Evropske unije podeljena organu, pristojnemu za imenovanja, s pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije pa organu za sklepanje pogodb o zaposlitvi (v nadaljevanju: sklep z dne 4. maja 2004), drugič, nepravilnost disciplinskega postopka zaradi kršitve pravice do obrambe in načela kontradiktornosti ter členov od 1 do 3 Priloge IX h Kadrovskim predpisom, tretjič, kršitev člena 12 Kadrovskih predpisov in člena 10 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP) ter očitno napako pri presoji, četrtič, obstoj navzkrižja interesov pri OPI, kršitev členov 2 in 10 Statuta Sodišča, člena 11a Kadrovskih predpisov in člena 8 Evropskega kodeksa o dobrem upravljanju, člena 41 Listine o temeljnih pravicah ter splošnih načel objektivnosti, nepristranskosti in neodvisnosti, petič, kršitev pravice do obrambe in načela enakosti orožij, in šestič, obstoj zlorabe in izkrivljenja pooblastil ter kršitev načel skrbnega ravnanja in dobrega upravljanja.

29 Sodišče za uslužbence je z izpodbijano sodbo vse te tožbene razloge zavrnilo.

[…]

Postopek pred Splošnim sodiščem in predlogi strank

32 Pritožnica je 14. februarja 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to pritožbo.

33 Pritožnica je 26. februarja 2013 vložila zahtevo za anonimnost, ki ji je predsednik pritožbenega senata ugodil s sklepom z dne 6. marca 2013.

34 Sodišče je 19. septembra 2013 vložilo odgovor na pritožbo. Pisni postopek se je končal 2. decembra 2013.

35 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Splošno sodišče (pritožbeni senat) ugotovilo, da stranki v enem mesecu po končanju pisnega postopka nista vložili nobenega predloga za določitev obravnave, in na podlagi člena 146 Poslovnika odločilo, da ne bo opravilo ustnega postopka.

36 Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano sodbo;

— ugodi njenim predlogom na prvi stopnji v zadevah F-88/09 in F-48/10;

— Sodišču naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila v postopku na prvi stopnji in v tej pritožbi.

37 Sodišče predlaga Splošnemu sodišču, naj:

— pritožbo zavrne;

— pritožnici naloži plačilo stroškov.

Pritožba

38 Pritožnica v utemeljitev svojih navedb navaja enajst pritožbenih razlogov. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na neobstoj nepristranskosti tretjega senata Sodišča za uslužbence. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do učinkovitega pravnega sredstva, ker naj bi bil nadzor Sodišča za uslužbence nad spoštovanjem pogoja v zvezi z interesom službe iz člena 7(1) Kadrovskih predpisov omejen. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na nepristojnost predsednice drugega senata Sodišča za uslužbence za odločitev o predlogu za izločitev z dne 25. januarja 2012. Četrti pritožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do poštenega sojenja, ker Poslovnik Sodišča za uslužbence ne predvideva možnosti vložitve ugovora zoper sklep o zavrnitvi predloga za izločitev sodnika. Peti pritožbeni razlog se nanaša na eni strani na obveznost ugotovitve materialne resnice v zvezi z razlogi, iz katerih je bila sprejeta odločba o prerazporeditvi in odločba o izreku disciplinske sankcije z dne 10. julija 2009, in na drugi strani na izkrivljenje dejanskega stanja. Šesti pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava, ker naj bi Sodišče za uslužbence štelo, da je bila odločba o prerazporeditvi sprejeta izključno v interesu službe v smislu člena 7(1) Kadrovskih predpisov. Sedmi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava, ker naj bi Sodišče za uslužbence napačno razsodilo, da je OPI spoštoval pravilo o ekvivalentnosti naziva in delovnega mesta. Osmi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do obrambe in pravice do izjave. Deveti pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava, ker naj bi Sodišče za uslužbence odškodninski zahtevek v zvezi s škodo, ki naj bi izhajala iz tega, da je bila znotraj institucije objavljena odločba o prerazporeditvi, razglasilo za nedopusten. Deseti pritožbeni razlog se nanaša na eni strani na napačno uporabo prava, ker je Sodišče za uslužbence razsodilo, da je odbor, zadolžen za pritožbe, ki je zavrnil pritožbo zoper sankcijo z dne 10. julija 2009, pristojen, in na drugi strani na opustitev odločitve o razlogu, ki se nanaša na nezakonitost člena 4

sklepa z dne 4. maja 2004. Enajsti pritožbeni razlog se nanaša na eni strani na napačno uporabo prava, ker je Sodišče za uslužbence presodilo, da je OPI spoštoval člene od 1 do 3 Priloge IX h Kadrovskim predpisom, in na drugi strani na kršitev pravice do obrambe in načela kontradiktornosti.

[…]

Pritožbeni razlogi v zvezi s tožbo F-48/10

Deseti pritožbeni razlog: napačna uporaba prava, ker je Sodišče za uslužbence razsodilo, da je odbor, zadolžen za pritožbe, ki je zavrnil pritožbo zoper sankcijo z dne 10. julija 2009, pristojen, in opustitev odločitve o razlogu, ki se nanaša na nezakonitost člena 4 sklepa z dne 4. maja 2004

138 Pritožnica izpodbija točke od 226 do 228 izpodbijane sodbe, s katerimi je Sodišče za uslužbence kot brezpredmeten zavrnilo tožbeni razlog, ki se nanaša na nepristojnost odbora, zadolženega za pritožbe, ker je odločba o zavrnitvi pritožbe zoper sankcijo z dne 10. julija 2009 potrditveni akt brez samostojne vsebine, zato njegova razveljavitev ne more vplivati na zakonitost sankcije z dne 10. julija 2009. Meni, da tako sklepanje Sodišča za uslužbence ne more temeljiti na obstoju odločbe o zavrnitvi pritožbe, ki jo je sprejel nepristojen organ.

139 Sodišče izpodbija utemeljitve pritožnice.

140 Pritožnica je na prvi stopnji predlagala razglasitev ničnosti sankcije z dne 10. julija 2009 in po potrebi razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi pritožbe zoper sankcijo z dne 10. julija 2009 (izpodbijana sodba, točka 69).

141 V skladu z ustaljeno sodno prakso se z vsako odločitvijo o zavrnitvi pritožbe – z odločbo ali zaradi molka organa – če je izključno taka, zgolj potrdi akt ali molk, zoper katerega se pritožnik pritožuje, in ločeno ni izpodbojna, tako da je treba predloge zoper to odločbo, ki v razmerju do prvotne odločbe nima samostojne vsebine, obravnavati, kot da se nanašajo na prvotni akt (sklep z dne 16. junija 1988, Progoulis/Komisija, 371/87, Recueil, EU:C:1988:317, točka 17, in sodba z dne 2. marca 2004, Di Marzio/Komisija, T-14/03, RecFP, EU:T:2004:59, točka 54). Odločba o zavrnitvi pritožbe je potrditveni akt brez samostojne vsebine, ker se z njo položaj pritožnika ne preuči ponovno na novi pravni podlagi ali ob upoštevanju novih dejstev (sodbi z dne 21. septembra 2011, Adjemian in drugi/Komisija, T-325/09 P, ZOdl., EU:T:2011:506, točka 32, in z dne 21. maja 2014, Mocová/Komisija, T-347/12 P, ZOdl. (Odlomki), EU:T:2014:268, točka 34).

142 Sodišče za uslužbence je na podlagi sodne prakse, navedene v točki 141 zgoraj, v točki 227 izpodbijane sodbe ugotovilo, da uprava položaj pritožnice ni preučila ponovno na novi pravni podlagi ali ob upoštevanju novih dejstev, tako da je treba odločbo o zavrnitvi pritožbe obravnavati zgolj kot potrditev sankcije z dne 10. julija 2009. Na podlagi tega je sklenilo, da razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi pritožbe ni mogla vplivati na zakonitost sankcije z dne 10. julija 2009, zato je bilo treba tožbeni razlog, ki se je nanašal na nepristojnost odbora, zadolženega za pritožbe, in s katerim se je predlagala razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi pritožbe, zavrniti kot brezpredmeten.

143 Vendar je treba ugotoviti, da je pritožnica s tožbenim razlogom na prvi stopnji, ki se je nanašal na nepristojnost odbora, zadolženega za pritožbe, izpodbijala sestavo navedenega odbora, ki je zavrnil njeno pritožbo zoper sankcijo z dne 10. julija 2009. Ta tožbeni razlog se je torej nanašal na vprašanje, ali je bila preučitev pritožbe pritožnice opravljena po pravilnem postopku, ki bi lahko pripeljal do drugačne odločbe, kot je bila sankcija z dne 10. julija 2009. Zato je imela pritožnica dejanski in ločen interes, da predlaga razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi pritožbe, in ne samo razglasitev ničnosti sankcije z dne 10. julija 2009.

144 Če bi se namreč uporabila v točki 141 zgoraj navedena sodna praksa – ne glede na to, da se zadevni tožbeni razlog nanaša na upravni pritožbeni postopek kot tak in ne na prvotni akt, ki je predmet pritožbe – bi bila vsakršna možnost izpodbijanja v zvezi s predhodnim postopkom izključena, s tem pa bi pritožnica izgubila možnost izkoristiti postopek, katerega namen je omogočiti in spodbuditi sporazumno rešitev spora med uslužbencem in upravo ter organu, pristojnemu za odločanje o zadevi uradnika, naložiti, da svojo odločbo ponovno preuči z vidika morebitnih ugovorov uradnika (glej v tem smislu zgoraj v točki 141 navedeno sodbo Mocová/Komisija, EU:T:2014:268, točka 38).

145 V zvezi s tem je treba kot neutemeljeno obravnavati trditev Sodišča, da pritožnik nima interesa za predlaganje razglasitve ničnosti odločbe o zavrnitvi pritožbe, potem ko vloži tožbo za razglasitev ničnosti prvotnega akta, ker bi bilo – tudi če bi bil pritožbeni postopek nepravilen – nesmiselno, da bi uprava ponovno odločila o pritožbi v obsegu, v katerem je pritožnik samemu sodišču predlagal razglasitev ničnosti prvotnega akta. V nasprotju s tem, kar trdi Sodišče, je treba interes pritožnika, da se pritožbeni postopek vodi pravilno in da se torej ob nepravilnosti odločba o zavrnitvi pritožbe razglasi za ničnо, presojati samostojno, in ne v povezavi z morebitno tožbo zoper prvotni akt, ki je predmet pritožbe. Drugače zadevna oseba nikoli ne bi mogla uveljavljati nepravilnosti v pritožbenem postopku – v katerem pa ji je bila odvzeta možnost ponovne redne predhodne preučitve odločbe uprave – kadar koli bi bila vložena tožba zoper prvotni akt, ki se izpodbija s pritožbo.

146 Iz tega sledi, da mora biti glede na cilj zadevnega pritožbenega razloga, ki se nanaša na pritožbeni postopek, pritožnici omogočeno predlagati nadzor sodišča Unije nad zakonitostjo odločbe o zavrnitvi pritožbe, in ne samo sankcije z dne 10. julija 2009.

147 Zato je treba razsoditi, da je Sodišče za uslužbence napačno uporabilo pravo s tem, da je kot brezpredmeten zavrnilo tožbeni razlog, ki se je nanašal na nepristojnost odbora, zadolženega za pritožbe.

148 Zato je treba desetemu pritožbenemu razlogu ugoditi.

[…]

162 Na podlagi navedenega je treba pritožbi delno ugoditi in izpodbijano sodbo razveljaviti v obsegu, v katerem je bilo napačno uporabljeno pravo, kot je bilo ugotovljeno v točkah od 140 do 147 zgoraj.

Tožba na prvi stopnji

163 Splošno sodišče v skladu s členom 13(1) Priloge I k Statutu Sodišča, če je pritožba utemeljena, razveljavi odločitev Sodišča za uslužbence in odloči o sporu. Zadevo pa vrne v razsojanje Sodišču za uslužbence, če o njej ni mogoče odločiti.

164 V obravnavani zadevi ima Splošno sodišče na voljo potrebne elemente, da odloči o tožbi na prvi stopnji.

165 Ker je bilo pritožbi ugodeno samo delno in ker se izpodbijana sodba razveljavi samo v obsegu, v katerem je bilo napačno uporabljeno pravo, kot izhaja iz točk od 140 do 147 zgoraj, je treba ugotoviti, da je preostala presoja Sodišča za uslužbence, pri kateri ni bilo navedene kršitve, postala pravnomočna. Splošno sodišče mora zato preizkusiti samo tožbeni razlog, ki ga je pritožnica navedla v zadevi F-48/10 ter se nanaša na nepristojnost odbora, zadolženega za pritožbe, in nezakonitost člena 4 sklepa z dne 4. maja 2004.

166 Pritožnica je pred Sodiščem za uslužbence trdila, da je bil odbor, ki je bil zadolžen za obravnavanje njene pritožbe zoper sankcijo z dne 10. julija 2009 in je bil sestavljen iz enega sodnika Sodišča ter dveh generalnih pravobranilcev, sestavljen nepravilno. V zvezi s tem je navedla, prvič, da člen 4

Statuta Sodišča določa, da „[s]odniki ne smejo opravljati političnih ali upravnih funkcij.“ Drugič, sklicevala se je na člen 12 Statuta Sodišča, iz katerega izhaja, da so Sodišču dodeljeni uradniki in drugi uslužbenci, „[o]dgovorni […] sodnemu tajniku, ki je podrejen predsedniku,“ zato lahko samo sodni tajnik in predsednik Sodišča delujeta kot OPI. Tretjič, trdila je, da je člen 4 sklepa z dne 4. maja 2004, ki določa, da v zvezi z odločitvami o pritožbah „odbor, zadolžen za pritožbe, izvaja pooblastila, ki jih Kadrovski predpisi prenašajo na [OPI],“ v nasprotju s členom 2(1) Kadrovskih predpisov, ki določa, da vsaka institucija določi, kdo izvaja pooblastila, ki jih ti kadrovski predpisi prenašajo na OPI, v povezavi s členoma 4 in 12 Statuta Sodišča. Poleg tega je trdila, da Statut Sodišča niti sodnemu tajniku niti predsedniku Sodišča ne dovoljuje, da preneseta pooblastila OPI, ki so jima dana.

167 Najprej je treba ugotoviti, da se pritožnica zgolj sklicuje na vsebino člena 4, prvi odstavek, Statuta Sodišča, po katerem „[s]odniki ne smejo opravljati političnih ali upravnih funkcij,“ in trdi, da z izjemo predsednika Sodišča drugi sodniki in generalni pravobranilci ne morejo opravljati nobene upravne funkcije, med drugim tudi ne delovati kot OPI v okviru odbora, zadolženega za pritožbe. Te trditve ne podpira nobena pravna utemeljitev. Kot je Sodišče navedlo pred Sodiščem za uslužbence, je namen te določbe zagotavljati neodvisnost sodnikov tako med opravljanjem njihovih funkcij kot po tem, zlasti v razmerju do držav članic in drugih institucij Unije. Tudi drugi odstavki člena 4 Statuta Sodišča odražajo to skrb za ohranitev neodvisnosti sodnikov. Vendar pritožnica ne more na podlagi člena 4, prvega odstavka, Statuta Sodišča sklepati o nezmožnosti opravljanja funkcij v zvezi z notranjim upravljanjem institucije. Sodišče je v pisanjih pred Sodiščem za uslužbence pravilno ugotovilo, da to, da sodniki opravljajo upravne funkcije znotraj institucije, ne posega v njihovo neodvisnost in omogoča zagotavljanje upravne samostojnosti institucije.

168 Poleg tega pritožnica trdi zgolj to, da ker člen 12 Statuta Sodišča določa, da so Sodišču dodeljeni uradniki in drugi uslužbenci „[o]dgovorni […] sodnemu tajniku, ki je podrejen predsedniku,“ lahko samo sodni tajnik in predsednik Sodišča izvajata pooblastila, ki jih Kadrovski predpisi prenašajo na OPI. Prav tako ni dokazala združljivosti svoje razlage člena 12 Statuta Sodišča, ki naj bi izvajanje pooblastil, prenesenih na OPI, omejeval samo na sodnega tajnika in predsednika Sodišča, s členom 2(1) Kadrovskih predpisov, ki določa da vsaka institucija določi, kdo izvaja pooblastila, ki jih Kadrovski predpisi prenašajo na OPI. Trdi namreč samo to, da je mogoče člen 2(1) Kadrovskih predpisov v zvezi s Sodiščem razumeti zgolj v povezavi s členoma 4 in 12 Statuta Sodišča.

169 V teh okoliščinah pritožnica ne more verodostojno trditi, da je člen 4 sklepa z dne 4. maja 2004, po katerem odbor, zadolžen za pritožbe, v zvezi z odločanjem o pritožbah izvaja pooblastila, ki jih Kadrovski predpisi prenašajo na OPI, v nasprotju s členom 2(1) Kadrovskih predpisov v povezavi s členoma 4 in 12 Statuta Sodišča.

170 Iz tega sledi, da je treba zavrniti tožbeni razlog s prve stopnje, na katerega se je pritožnica sklicevala v zadevi F-48/10 in se nanaša na nepristojnost odbora, zadolženega za pritožbe, in nezakonitost člena 4 sklepa z dne 4. maja 2004. Zato je treba tožbo v zadevi F-48/10 v tem delu zavrniti.

[…]

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (pritožbeni senat)

razsodilo:

1. **Sodba Sodišča za uslužbence Evropske unije (tretji senat) v zadevi Z/Sodišče (F-88/09 in F-48/10, ZOdl. JU, EU:F:2012:171) se razveljavi v delu, v katerem je bil z njo kot brezpredmeten zavrnjen tožbeni razlog, podan v zadevi F-48/10, ki se nanaša na nepristojnost odbora za ugovore in nezakonitost člena 4 Sklepa Sodišča Evropske unije z dne 4. maja 2004 o izvajanju pooblastil, ki so s Kadrovskimi predpisi za uradnike Evropske unije podeljena organu, pristojnemu za imenovanja, s pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije pa organu za sklepanje pogodb o zaposlitvi.**

2. **Pritožba se v preostalem zavrne.**

3. **Tožba v zadevi F-48/10 se zavrne v delu, v katerem temelji na tožbenem razlogu, ki se nanaša na nepristojnost odbora, zadolženega za pritožbe, in nezakonitost člena 4 Sklepa Sodišča Evropske unije z dne 4. maja 2004 o izvajanju pooblastil, ki so s Kadrovskimi predpisi za uradnike Evropske unije podeljena organu, pristojnemu za imenovanja, s pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije pa organu za sklepanje pogodb o zaposlitvi.**

4. **V zvezi s stroški, ki so nastali na tej stopnji, se odloči, da Z nosi tri četrtine stroškov, ki jih je priglasilo Sodišče, in tri četrtine svojih stroškov, Sodišče pa nosi četrtino svojih stroškov in četrtino stroškov, ki jih je priglasila Z.**

M. Jaeger H. Kanninen D. Gratsias

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 19. junija 2015.

Podpisi